

[Rs. Nielsen.]

Sagen er den, at der i Husdyrloven af 1927 blev indsat en Bestemmelse om, at der ikke kan ydes Statstilskud til ældre Hingste. Det bliver altsaa kun, efterhaanden som de yngre Heste rykker frem, at Statstilskuddet kommer til at virke i fuld Udstrækning. Og derfor er der Fare for, om Statens Tilskud reduceres saa stærkt, som dette Forslag giver Udtryk for, at Tilskuddet til den enkelte Hingst da bliver saa lille, at Interessen for det Arbejde, der skal udføres gennem Foreningerne, bliver betydelig svækket.

Det næste Punkt, som jeg udtalte Ønske om at faa Lejlighed til at se paa i et Udvalg, er Punkt 5, om Forholdet vedrørende Afkomsbedømmelsen. Det forekommer mig, at der ogsaa her er udført et Arbejde, der har haft overordentlig stor Betydning, og jeg vilde gerne, om det er muligt, have et velvilligt Tilsagn fra den højtærede Landbrugsminister om, at man i et kommende Udvalg vil kunne regne med hans Hjælp til at faa Beløbet sat lidt højere, end det er ansat i Forslaget. I øvrigt kan jeg sige, at naar jeg ønsker Lovforslaget i Udvalg, er det ikke for at sinke eller standse dets Behandling. Jeg kan tværtimod tilsige den højtærede Minister, at Arbejdet skal blive fremmet mest muligt.

P. C. Petersen: Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen) talte om Udgifterne til de Formaal, her er Tale om. Det ærede Medlem maa dog vide, at i alt Fald Udgifterne ved Dyrskuers Afholdelse er gaaet betydeligt ned i de senere Aar. Det ærede Medlem maa dog ogsaa vide, at bl. a. er Prisen paa Sølvstøjet til Præmier ved Dyrskuer faldet ganske betydeligt i de senere Aar. Jeg kan ikke se andet end, at Landboforeningerne saa udmærket vil kunne klare sig i Fremtiden med de foreslaaede Bevillinger. Naar man nu tænker paa, hvordan det staar til i andre Erhverv, og saa ser, at Staten yder alene til Præmier til Landboforeningernes Dyrskuer i det kommende Aar 125 000 Kr.! Det er jo ikke Smaa penge i vor Tid. Jeg synes derfor, man skulde være glad ved, at Rigsdagen vil bevilge Landboforeningerne disse Penge. Man maa huske paa, at de Tilskud, her er fore-

slaaet, helt ned til Nr. 5 i Lovforslaget, ganske særlig kommer det større Landbrug til gode. Det er i al Almindelighed ikke Husmændene, der faar Del i disse Penge — en enlig Svale kan muligvis faa Del i dem. Det er maaske rigtigt, at jeg gør det ærede 15de Medlem for 5te Kreds opmærksom paa, at det er Tilskuddene under Nr. 6, der særlig kan komme Husmændene til gode ved Husdyrbrugsarbejdet. Alt det andet, der er Tale om i denne Lov, kommer ikke Husmændene til gode, med Undtagelse af Tilskuddene til Hesteavl, der maaske i nogen Grad ogsaa kan komme de danske Husmænd til gode — det er vanskeligt at sige paa Forhaand.

Trods Nedskæringen her synes jeg alligevel, der ligger en ikke ringe Chance for Gaardmændene ved fremtidig at kaste sig over Avl af Heste til Husmandsbrugene her i Landet, og jeg synes, det var rimeligt, at de danske Gaardmænd, eller i hvert Fald en Del af dem, benyttede denne Chance og kastede sig over Hesteavl, saa at vi ikke behøvede hvert Aar at indføre disse Tusinder af Heste fra Udlandet og, kan jeg godt tilføje, betale dem i dyre Domme.

Maa jeg lige henstille til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) dog endelig ikke at røre ved det lille Tilskud, der er nævnt under Nr. 6, det Tilskud, som jeg har sagt ganske særlig kommer Husmændene til gode.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rs. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.